

— mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt;

— mõista VICINI S.p.A.-lt SIC-i kasuks välja vastulausetes osakonnas ja apellatsioonikojas toimunud eelnevate menetlusastmete kulud.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohtu otsuse põhistus on ebapiisav ja vastuoluline. Sellest, et taotletud sõnamärgi graafiline osa taotletud sõnamärgi sõnalise osa üle visuaalselt domineerib ning et mõistele „ZANOTTI” lisatakse sõnad „Giuseppe” ja „Design”, ei piisa, et välistada vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosust, arvestades kõnealustele osadele omaseid jooni ning eeskätt nende eristusvõime puudumist.

Ka tegi Üldkohus vea, kui ta otsustas, et sõnal „ZANOTTI”, mis moodustab taotletud kaubamärgi sõnalise osa, ei ole iseseisvat eristavat tähtsust, välistades seega vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse ka nimetatud aspektis.

Società Italiana Calzature SpA 5. juunil 2013 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (kolmas koda) 9. aprilli 2013. aasta otsuse peale kohtuasjas T-337/11: Società Italiana Calzature SpA versus Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused)

(Kohtuasi C-309/13)

(2013/C 233/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Apellant: Società Italiana Calzature SpA (esindajad: advokaadid A. Rapisardi ja C. Ginevra)

Teised menetlusosalised: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), VICINI SpA

Apellandi nõuded

— Tühistada kohtuotsus nr 564400, mille Euroopa Liidu Üldkohus langetas 9. aprillil 2013 kohtuasjas T-337/11 ja mis tehti teatavaks samal kuupäeval ning rahuldada Società Italiana Calzature SpA (edaspidi „SIC”) nõuded, mille ta esitas oma hagi esimeses kohtuastmes; tühistada teise apellatsioonikoja 8. aprilli 2011. aasta otsus asjas nr R 918/2010-2 ja tuvastada ning kinnitada, et VICINI ühenduse kaubamärgi nr 4.337.754 registreerimisest tuleb keelduda uudsuse puudumise tõttu, sest see on ära vahetamiseni sarnane varasema sõnamärgiga „ZANOTTI”, mida puudutav ühenduse registreering nr 244.277 kuulub SIC-ile.

— mõista mõlema kohtuastme kohtukulud välja Siseturu Ühtlustamise Ametilt;

— mõista VICINI S.p.A.-lt SIC-i kasuks välja vastulausetes osakonnas ja apellatsioonikojas toimunud eelnevate menetlusastmete kulud.

Väited ja peamised argumendid

Üldkohtu otsuse põhistus on ebapiisav ja vastuoluline. Sellest, et taotletud sõnamärgi graafiline osa taotletud sõnamärgi sõnalise osa üle visuaalselt domineerib ning et mõistele „ZANOTTI” lisatakse sõnad „By” ja „Giuseppe”, ei piisa, et välistada vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosust, arvestades kõnealustele osadele omaseid jooni ning eeskätt nende eristusvõime puudumist.

Ka tegi Üldkohus vea, kui ta otsustas, et sõnal „ZANOTTI”, mis moodustab taotletud kaubamärgi sõnalise osa, ei ole iseseisvat eristavat tähtsust, välistades seega vastandatud kaubamärkide segiajamise tõenäosuse ka nimetatud aspektis.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu) 7. juunil 2013 — Užsienio reikalų ministerija versus Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

(Kohtuasi C-314/13)

(2013/C 233/05)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Leedu)

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Užsienio reikalų ministerija

Vastustajad: Vladimir Peftiev, BelTechExport ZAO, Sport-pari ZAO, BT Telecommunications PUE

Teine menetlusosaline: Finansinių nusikaltimų tyrimų tarnyba prie Vidaus reikalų ministerijos (siseministeriumi haldusalas olev finantskuritegude uurimise talitus)

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 18. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 765/2006⁽¹⁾, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid, artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et selle määruse artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud erandi kohaldamise eest vastutaval asutusel on absoluutne kaalutusõigus otsustamisel, kas kohaldada seda erandit?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on eitav, siis millistest kriteeriumidest peab see asutus juhinduma ja millised kriteeriumid on talle siduvad, kui ta otsustab, kas kohaldada nõukogu 18. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 765/2006 artikli 3 lõike 1 punktis b sätestatud erandit?
3. Kas nõukogu 18. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 765/2006 artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et eespool mainitud erandi kohaldamise eest vastutaval asutusel on hinnates, kas kohaldada taotletavat erandit, õigus või kohustus arvestada muu hulgas seda, et taotluse esitajad püüavad teostada oma põhiõigusi (käesoleval juhul õigust õiguskaitsevahendile), kuigi ta peab ka tagama, et konkreetsel juhul erandi kohaldamise korral ei eirata ettenähtud sanktsiooni eesmärki ega kuritarvitata seda erandit (näiteks kui õiguskaitsevahendi tagamiseks määratud rahasumma oleks selgelt ebaproportsionaalne võrreldes osutatavate õigusabiteenuste mahuga)?
4. Kas nõukogu 18. mai 2006. aasta määruse (EÜ) nr 765/2006 artikli 3 lõike 1 punkti b tuleb tõlgendada nii, et üks alustest, mis võivad õigustada nimetatud sättes ette nähtud erandi kohaldamata jätmist, võib olla see, et rahalised vahendid, mille kasutamiseks seda erandit kohaldataks, on omandatud õigusvastaselt?

(¹) Nõukogu 18. mai 2006. aasta määrus (EÜ) nr 765/2006, mis käsitleb president Lukašenko ja teatavate Valgevene ametnike vastu suunatud piiravaid meetmeid (ELT 2006 L 134, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Korkein hallinto-oikeus (Soome) 11. juunil 2013. aastal — X

(Kohtuasi C-318/13)

(2013/C 233/06)

Kohtumenetluse keel: soome

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Korkein hallinto-oikeus

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: X

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 79/7/EMÜ (¹) (meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas) artikli 4 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklikud õigusnormid, mille kohaselt tööõnnetuse korral makstava kohustusliku sotsiaal-

hüvitise arvutamisel kasutatakse kindlustusmatemaatilist tegurit, mis põhineb naiste ja meeste erineval keskmisel elueal, kui sellise teguri kasutamise tulemusel on mehele makstav ühekordne hüvitis väiksem kui samaealisele ja muus osas samas olukorras olevale naisele makstav hüvitis?

2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kas käesoleval juhul on tegemist liikmesriigi vastutuse tekkimise tingimuseks oleva liidu õiguse piisavalt selge rikkumisega, arvestades elukõige seda, et:

— Euroopa Kohtu praktikas puudub konkreetne seisukohavõtt küsimuses, kas sooga seotud kindlustusmatemaatiliste teguritega arvestamine on direktiivi 79/7/EMÜ kohaldamisalasse kuuluva kohustusliku sotsiaalkindlustuse raames makstavate hüvitiste arvutamisel õiguspärane;

— Euroopa Kohus tuvastas [1. mai 2011. aasta] otsuses kohtuasjas C-236/09: Association belge des Consommateurs Test-Achats jt [(EKL 211, lk I-773)], et direktiivi 79/7/EMÜ (²) (meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas) artikli 5 lõige 2 on kehtetu, otsustades siiski, et selle sätte kehtetuks muutumisel kohalduv üleminekuperiood; ja

— liidu seadusandja on direktiivides 2004/113/EÜ ja 2006/54/EÜ (³) (meeste ja naiste võrdsete võimaluste ja võrdse kohtlemise põhimõtte rakendamise kohta tööhõive ja elukutse küsimustes) nõustunud teatavatel tingimustel selliste tegurite kasutamisega neis direktiivides ette nähtud hüvitiste arvutamisel, mis on liikmesriigi seadusandjale andnud alust eeldada, et nende teguritega võib arvestada ka kõne all oleva kohustusliku sotsiaalkindlustuse raames?

(¹) EÜT L 6, lk 24, ELT eriväljaanne 05/01, lk 215.

(²) ELT L 373, lk 37.

(³) ELT L 204, lk 23.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Verwaltungsgerichtshof (Austria) 20. juunil 2013 — Marjan Noorzia

(Kohtuasi C-338/13)

(2013/C 233/07)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Verwaltungsgerichtshof